

Με θέμα το «ζωτικό ψεύδος» το πρόγραμμα του ΚΘΒΕ της περιόδου 2019-2020

tetragwno.gr/theater/theatrika-nea/me-thema-to-zotiko-pseydos-to-programma-toy-kthve-tis-periodoy-2019-2020

Σημείωμα του Καλλιτεχνικού Διευθυντή:

Το θέμα ρεπερτορίου της περιόδου 2019-2020: το «ζωτικό ψεύδος»

Δηλαδή, το ψέμα που λέμε στον εαυτό μας για να κρύψουμε μια οδυνηρή αλήθεια.

Ο όρος συνδέεται απευθείας με το έργο του Ίψεν -και ιδιαίτερα με τους ΣΤΥΛΟΒΑΤΕΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ του- αλλά διατρέχει και τις ΤΡΕΙΣ ΑΔΕΛΦΕΣ του Τσέχωφ και βέβαια, τον ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗ ΚΕΡΑΤΑ του Κρομλένκ.

Οι ήρωες της ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ του Μπακόλα τρέφονται με τα ζωτικά τους ψεύδη, το ίδιο και τα τρία πρόσωπα στη ΜΟΛΜΥ ΣΟΥΗΝΗ του Φρίελ.

Τα ζωτικά ψεύδη ανθίζουν στις δυο ξαδέλφες του ΠΟΙΟΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ της Σπηλιώτη, στο κορίτσι του ΕΔΩ ΟΥΡΑΝΟΣ της Αγγαία Βετεράνι, στη καθημερινότητα των δυο εφήβων στο ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΓΙΑ ΔΥΟ του Ρίντλεϊ.

Όμως, δε χρειαζόμαστε το ζωτικό ψεύδος για να συνυπάρξουμε με το διπλανό μας, λέει ο Φόλκερ Λούντβιχ στη ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΝΟΥΡΙΑΝ.

Κοντολογίς, στην κρίσιμη καμπή που περνά η χώρα μας κι η Ευρώπη ολόκληρη έχει έρθει η ώρα να αναζητήσουμε την ΑΛΗΘΕΙΑ και να τη φέρουμε στο φως. Η τέχνη του θεάτρου προσφέρει πολλά εργαλεία σε αυτήν την αναζήτηση. Ακόμη κι αν η Αλήθεια, όπως λένε κάποιοι, δεν είναι μία, τελικά. (Να ένα καινούριο βολικό... ζωτικό ψεύδος, που έχει τη δύναμη να μας καθησυχάσει...).

Γιάννης Αναστασάκης

«ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΑΔΕΡΦΕΣ» του Αντόν Τσέχωφ
Μετάφραση: Γιώργος Σεβαστίκογλου
Σκηνοθεσία: Τσέζαρις Γκραουζίνις
Πρεμιέρα: 09/11/2019

Λίγα λόγια για το έργο

Τρεις αδελφές, τρία δροσερά, προικισμένα με αστική παιδεία κορίτσια, ονειρεύονται μια γεμάτη νόημα ζωή στη Μόσχα. Όμως το πεπρωμένο τους είναι σκληρό. Η καθημερινότητα στη μικρή επαρχιακή πόλη που ζουν, τους κόβει τα φτερά και συνθλίβει την πίστη τους στην αγάπη και τη δυνατότητα για μια ζωή όπως την ονειρεύτηκαν.

Το έργο του Αντόν Τσέχωφ «Τρεις αδελφές», γραμμένο το 1900, είναι ένα κείμενο-σπουδή στον ψυχισμό του δυτικού ανθρώπου που φανερώνεται απροετοίμαστος στις απαιτήσεις της νέας εποχής. Στις Τρεις αδελφές ο χαρακτήρας του ανθρώπου και οι ανθρώπινες σχέσεις αποτυπώνονται σκηνικά μέσα από το πρίσμα της αλλαγής του αιώνα και της μετάβασης σε μια νέα κοινωνία. Το 'προκλητικό' αυτό έργο άσκησε πολύ μεγάλη επίδραση στη σύγχρονη θεατρική πραγματικότητα κι αποτελεί σταθμό στην ευρωπαϊκή δραματουργία.

Στο Κ.Θ.Β.Ε. ανεβαίνει 40 χρόνια μετά το πρώτο του ανέβασμα(Ε.Μ.Σ., Νοέμβριος 1979).

Σημείωμα Σκηνοθέτη:

«Σχετικά με τις Τρεις Αδελφές του Α. Π. Τσέχωφ

Τι μας επιφυλάσσει ο κομψός και μελαγχολικός κόσμος των Τριών αδελφών;

Εικάζω ότι ο παρατηρητικός γιατρός Τσέχωφ, καθώς έγραφε το πιο θλιμμένο και ανελέητο έργο του, αναλογιζόταν πόσο παράφορα και αναπόφευκτα μας ωριμάζουν οι απώλειες. Αργά ή γρήγορα όλοι μας αρχίζουμε να μαθαίνουμε την τέχνη του αποχωρισμού -από τους αγαπημένους, τους εραστές, την αθωότητά και τις αυταπάτες και τις προσδοκίες μας.

Αποχαιρετισμοί, αποχαιρετισμοί, αποχαιρετισμοί σημαδεύουν το ταξίδι μας, θα έλεγε κανείς. Αυτό το εξουθενωτικό ταξίδι, θα μπορούσε να προσθέσει κάποιος.

Τότε, γιατί συνεχίζουμε; Και με χαρά πού και πού...»

Τσέζαρις Γκραουζίνις

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ: Μετάφραση: Γιώργος Σεβαστίκογλου, Σκηνοθεσία: Τσέζαρις Γκραουζίνις, Σκηνικά: Κέννυ Μακ Λέλαν, Κοστούμια: Κλαιρ Μπρέσγουελ, Μουσική: Martynas Bialobžeskis, Κίνηση: Έντι Λάμε, Φωτισμοί: Αλέκος Γιάνναρος, Β΄ βοηθός σκηνοθέτη: Ιορδάνης Αιβάζογλου, Οργάνωση παραγωγής: Φιλοθέη Ελευθεριάδου

Παίζουν: Μάρκος Γέττος (Φεντότικ), Μαρία Καραμήτρη (Ανφίσα), Ιφιγένεια Καραμήτρου (Μάσα), Χρήστος Μαστρογιαννίδης (Ροντέ), Μανώλης Μαυροματάκης (Τσεμπουτίκιν), Αλέξανδρος Μούκανος (Κουλίγκιν), Χρήστος Νταρακτσής (Ορντινάτσα), Κλειώ-Δανάη Οθωναίου (Νατάσα), Γρηγόρης Παπαδόπουλος (Βερσίνιν), Γιώργος Σφυρίδης (Φέραποντ), Σαμψών Φύτρος (Σαλιόνει), Κωνσταντίνος Χατζησάββας (Αντρέι Πρόζοροφ), Χριστίνα Χριστοδούλου (Όλγα).

Ημέρες και ώρες παραστάσεων: Τετάρτη, στις 18:30 | Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο, στις 20:30 | Κυριακή, στις 19:00

«ΟΙ ΣΤΥΛΟΒΑΤΕΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ» του Ερρίκου Ίψεν

Μετάφραση: Γιώργος Δεπάστας

Διασκευή-Σκηνοθεσία: Γιάννης Μόσχος

Πρεμιέρα: 15/02/2020

Λίγα λόγια για το έργο: Ο Κάρσεν Μπέρνικ, μεγαλοεπιχειρηματίας και παράγοντας σε μια επαρχιακή παραθαλάσσια πόλη, θεωρείται ένας άντρας άμεμπτης ηθικής και μεγάλος ευεργέτης της πόλης· είναι ένας από τους στυλοβάτες της τοπικής κοινωνίας. Το νέο μεγαλόπνοο επιχειρηματικό σχέδιο του Κάρσεν απαιτεί τη στήριξη της πόλης για να πραγματοποιηθεί, κι ενώ αρχικά φαίνεται πως εύκολα θα μπορέσει να πείσει την τοπική κοινωνία, ξαφνικά το σχέδιο του βρίσκεται σε κίνδυνο: επιστρέφουν μετά από πολλά χρόνια απουσίας δύο συγγενείς του, απειλώντας να ξεσκεπάσουν τα μυστικά του παρελθόντος του. Η υπόληψη του Κάρσεν κλονίζεται, αλήθειες αποκαλύπτονται, και το παρελθόν έρχεται να ρίξει τη σκιά του στο λαμπερό παρόν της οικογένειας Μπέρνικ.

Ο Χένρικ Ίψεν, με επίκεντρο τον κεντρικό ήρωα του έργου, Κάρσεν Μπέρνικ, φτιάχνει μια μεγάλη σύνθεση προσώπων φωτίζοντας το ασφυκτικό, συντηρητικό περιβάλλον μιας επαρχιακής πόλης που στηρίζεται σε σαθρά θεμέλια. Στο στόχαστρό του είναι η υποκρισία μιας κοινωνίας που ενδιαφέρεται πρωτίστως για το φαίνεσθαι και προσπαθεί να καταπνίξει τις φωνές που αντιστέκονται στις επιταγές της. Ο Ίψεν αποκαλύπτει τις ρυπαρές οσμές που αναδύονται πίσω από τον καθωσπρεπισμό και την ηθικολογία.

Οι «Στυλοβάτες της κοινωνίας» είναι ένα έργο πρόδρομο των άλλων πολύ γνωστών και δημοφιλών του ρεαλιστικών δραμάτων (Σπίτι της κούκλας, Βρικόλακες, Ένας εχθρός του λαού, Αγριόπαπια, Τζον Γαβριήλ Μπόρκμαν), το οποίο παίζεται πολύ σπάνια στην Ελλάδα (έχει παρουσιαστεί δύο μόλις φορές στην Αθήνα, 1902 & 2016). Το Κ.Θ.Β.Ε. παρουσιάζει για πρώτη φορά στη Θεσσαλονίκη το άγνωστο έργο του μεγάλου νορβηγού δραματουργού, σε διασκευή και σκηνοθεσία Γιάννη Μόσχου. Ο σκηνοθέτης και θεατρολόγος (το διδακτορικό του είναι πάνω στον Ίψεν) μεταγράφει το έργο κοντά στο δικό μας σήμερα, επιχειρώντας να αναδείξει τους ανατριχιαστικούς παραλληλισμούς του έργου με τη σημερινή πραγματικότητα.

Σημείωμα Σκηνοθέτη:

«Οι Στυλοβάτες της κοινωνίας είναι ένα «ξεχασμένο» έργο του Ερρίκου Ίψεν, σπανίως ανεβαίνει, τόσο στην Ελλάδα, όσο και στο εξωτερικό. Μπορεί το έργο να μην έχει τη συγγραφική ωριμότητα των άλλων, πολύ γνωστών και δημοφιλών, θεατρικών έργων του, όμως είναι ένα συναρπαστικό κείμενο που πραγματικά αξίζει να ανακαλύψει το ελληνικό κοινό. Η ελεύθερη διασκευή και σκηνοθεσία του έργου, που ετοιμάζω για το Κ.Θ.Β.Ε., μεταγράφουν τους Στυλοβάτες κοντά στο δικό μας σήμερα, αναδεικνύοντας –ελπίζω– τη μεγάλη επικαιρότητά τους. Για να δικαιωθεί το έργο στα μάτια του σημερινού θεατή πιστεύω πως χρειάζεται να κάνει κανείς μια «τολμηρή» δραματουργική επεξεργασία και να πάρει αρκετές ελευθερίες, προκειμένου να αποκαλυφθούν οι μεγάλες αρετές του. Ο Ίψεν, στους Στυλοβάτες, διαπραγματεύεται θεματικές που παραμένουν τρομακτικά επίκαιρες στη χώρα μας: η επικράτηση του ατομικού έναντι του κοινωνικού συμφέροντος, το κυνήγι του χρήματος, η υποκρισία, ο αγώνας του ατόμου για ελευθερία, η θέση της γυναίκας. Ο –πάντα τολμηρός– Ίψεν μας υπενθυμίζει τι πραγματικά κρύβεται πίσω από τον καθωσπρεπισμό και την ηθικολογία, και η φωνή του είναι σημαντικό –πιστεύω– να ξανακουστεί τώρα, σε μια εποχή που η χώρα μας, όπως και η υπόλοιπη Ευρώπη, βουλιάζει ολοένα και περισσότερο στον σκοταδισμό.»

Γιάννης Μόσχος

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ: Μετάφραση: Γιώργος Δεπάστας, Διασκευή-Σκηνοθεσία: Γιάννης Μόσχος, Σκηνικά-Κοστούμια: Τίνα Τζόκα, Μουσική: Θοδωρής Οικονόμου, Κίνηση: Στέλλα Μιχαηλίδου, Φωτισμοί: Λευτέρης Παυλόπουλος

Παίζουν: Δανάη Επιθυμιάδη (Ντίνα), Θόδωρος Ιγνατιάδης (Ρούμελ, δήμαρχος), Δημήτρης Καρτόκης (Κραπ), Γιώργος Καύκας (Κάρσεν Μπέρνικ), Δημήτρης Κολοβός (Άουνε), Ντίνα Μιχαηλίδη (Μάρτα Μπέρνικ), Μαρία Μπενάκη (Κυρία Χολτ), Δημήτρης Ναζίρης (Βίγκελαντ, δικαστής), Ιωάννα Παγιατάκη (Κυρία Ρούμελ), Ορέστης Παλιαδέλης (Ρέρλουντ), Αλεξάνδρα Σακελλαροπούλου (Λόνα Χέσελ), Έφη Σταμούλη (Μπέτυ Μπέρνικ), Χρίστος Στυλιανού (Γιόχαν Τόνεσεν), Ρεβέκκα Τσιλιγκαρίδου (Κυρία Λύνγκε), Σαμψών Φύτρος (Χίλμαρ Τόνεσεν).

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΤΟ ΚΘΒΕ.

Ημέρες και ώρες παραστάσεων: Τετάρτη, στις 18:30 | Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο, στις 20:30 | Κυριακή, στις 19:00

ΦΟΥΑΓΙΕ ΘΕΑΤΡΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

**«ΜΟΛΛΥ ΣΟΥΗΝΗ» του
Μπράιαν Φρίελ
Μετάφραση-
Σκηνοθεσία: Γλυκερία
Καλαϊτζή
Πρεμιέρα: 19/10/2019**

Λίγα λόγια για το έργο

Ο Φρίελ εμπνέεται από το δοκίμιο του νευρολόγου Όλιβερ Σακς «Να βλέπεις και να μην βλέπεις» καθώς και από ένα αληθινό περιστατικό. Η Μόλλυ, μια ανεξάρτητη γυναίκα, τυφλή από δέκα μηνών, μοιάζει να ζει ευτυχισμένη μέσα στο σκοτάδι της – με φίλους, δουλειά κι έναν πλούσιο συναισθηματικό

κόσμο. Ο Φρανκ, ο άντρας της, είναι πεπεισμένος ότι εκείνη θα ολοκληρωθεί μόνον όταν πάψει να είναι τυφλή. Ο κύριος Ράις, ο χειρουργός, ελπίζει να ξαναβρεί τη χαμένη ιατρική του φήμη από μια επικείμενη επιτυχημένη επέμβαση. Μέσα από τρεις παράλληλους μονολόγους παρακολουθούμε την πορεία της Μόλλυ πριν και μετά την τυφλότητα. Οι ήρωες μιλούν με ειλικρίνεια και ωμότητα αλλά και με δόσεις χιούμορ, σαν να διαβάζουν σελίδες από τα προσωπικά τους ημερολόγια. Ίσως δεν ήταν τυφλή η Μόλλυ Σουήνη – τυφλοί να ήταν οι άλλοι...

Το έργο ανέβηκε για πρώτη φορά τον Αύγουστο του 1994 στο Δουβλίνο, σε σκηνοθεσία του συγγραφέα και δύο χρόνια μετά μεταφέρθηκε στη Νέα Υόρκη, για να επιστρέψει στο Λονδίνο με περγαμηνές και βραβεία. Στην Ελλάδα ο Αντώνης Αντύπας σύστησε το έργο στο αθηναϊκό κοινό το 1996. (Απλό Θέατρο).

Ο Μπράιαν Φρίελ (1929- 2015) γεννήθηκε στο Killyclogher της Βόρειας Ιρλανδίας και σπούδασε στο Μαγνοοθ και στο Μπέλφαστ. Ένας από τους μεγαλύτερους σύγχρονους θεατρικούς συγγραφείς της Μ. Βρετανίας και της Ιρλανδίας, με έργα που γνώρισαν επιτυχία στην πατρίδα του και στο εξωτερικό. Κυριότερα από αυτά: «Αμφίβολος παράδεισος» (1959), «Φιλαδέλφεια, σου έρχομαι!» (1964), «Οι εραστές» (1967), «Πολίτες δεύτερης κατηγορίας» (1973), «Ο θαυματοποιός» (1979), «Μόλλυ Σουήνη» (1985), «Χορεύοντας στη Λουνάσα» (1990) και άλλα. Τιμήθηκε με τρία θεατρικά βραβεία «Τόνι» το 1992 για το έργο του «Χορεύοντας στη Λούνασα», έργο το οποίο μεταφέρθηκε στον κινηματογράφο το 1998.

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΤΟ ΚΘΒΕ

Ημέρες και ώρες παραστάσεων: Τετάρτη έως και Κυριακή, στις 21:15

«ΕΔΩ ΟΥΡΑΝΟΣ» της Αγλαΐα Βετεράνι (Aglaja Veterany)

«WARUM DAS KIND IN DER POLENTA KOCHT»

Μετάφραση: Σοφία Γεωργακοπούλου

Σκηνοθεσία: Σίμος Κακάλας

Πρεμιέρα: 07/03/2020

Λίγα λόγια για το έργο

Η τρομερή ερώτηση που κρύβει ο πρωτότυπος τίτλος του έργου «Warum das Kind in der Polenta kocht» (Γιατί βράζει το παιδί μέσα στην πολέντα;) της Αγλαΐα Βετεράνι

αντανακλά το παραμυθικό υπόβαθρο του έργου, που αξιοποιεί τον χώρο του μύθου για να αναδείξει την αγριότητα της ζωής. Έχοντας εγκαταλείψει την πατρίδα προς αναζήτηση μιας καλύτερης ζωής, ταξιδεύοντας με το τσίρκο και ψάχνοντας την ασφάλεια, την τρυφερότητα και την ελπίδα, η πρωταγωνίστρια έρχεται αντιμέτωπη με τον σκληρό κόσμο των μεγάλων. Μέσα από τη δική της νεανική κι ευαίσθητη ματιά ο αναγνώστης / θεατής, ακολουθεί τους δύσβατους δρόμους αναγνώρισης και ερμηνείας της πραγματικότητας με την οποία ερχόμαστε όλοι αντιμέτωποι: την αδιαφορία, τις προλήψεις, την κακομεταχείριση, την αδικία, τη δυσκολία επικοινωνίας, τις βαθιές παθογένειες της οικογένειας αλλά και της κοινωνίας. Σ' αυτό το σκοτεινό, αλληγορικό παραμύθι για ενήλικες, βρίσκονται οι απαντήσεις στα «γιατί» που μας τυραννούν.

Η Αγλαΐα Βετεράνι γεννήθηκε το 1962 στο Βουκουρέστι. Οι γονείς της ήταν αρτίστες του τσίρκου και μετά τη λαθραία φυγή τους από τη Ρουμανία περιόδευσαν στην Ευρώπη, την Αφρική και την Ν. Αμερική μέχρι το 1977, οπότε εγκαταστάθηκαν στην Ελβετία. Φοίτησε σε δραματική σχολή και από το 1982 εργάστηκε στη Ζυρίχη ως ηθοποιός και συγγραφέας. Το 1992 ίδρυσε με το δάσκαλό της Ρενέ Ομπερχόλτσερ το λογοτεχνικό πειραματικό ντουέτο «Αντλία Λέξεων» και το 1995 το θίασο «Αγγελική Μηχανή» με το σύντροφο της ζωής της Γενς Νίλσεν. Κείμενά της δημοσιεύτηκαν σε ανθολογίες, λογοτεχνικά περιοδικά και εφημερίδες. Το 1999 κυκλοφόρησε το πρώτο της αυτοβιογραφικό μυθιστόρημα, «Γιατί βράζει το παιδί στην πολέντα», που την κατέστησε διαμιάς διεθνώς γνωστή. Τιμήθηκε με πολλές διακρίσεις στην Ελβετία και το εξωτερικό. Η Αγλαΐα Βετεράνι αυτοκτόνησε στις 3 Φεβρουαρίου 2002.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΠΡΩΤΗ

Ημέρες και ώρες παραστάσεων: Τετάρτη έως και Κυριακή, στις 21:15

ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

«ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΔΥΟ ΑΦΕΝΤΑΔΩΝ» του Κάρλο Γκολντόνι

Μετάφραση: Ερρίκος Μπελιές

Διασκευή- Σκηνοθεσία: Μιχάλης Σιώνας

Έναρξη: 05/10/2019 / 2ος Χρόνος

Ο ευφάνταστος και παμπόνηρος Τρουφαλντίνο μετακομίζει στη σκηνή του Βασιλικού Θεάτρου από τον Οκτώβριο για να ξεσηκώσει με τις περιπέτειες και τα τεχνάσματά του το κοινό μετά από τη μεγάλη αγάπη που «εισέπραξε» από τους θεατές μέχρι σήμερα. Μια από τις πιο πετυχημένες παραγωγές της περσινής χρονιάς, ο «Υπηρέτης δύο Αφεντάδων» επιστρέφει για περιορισμένο αριθμό παραστάσεων, ώστε να την δουν όσοι δεν πρόλαβαν και να την ξαναδούν όσοι την απόλαυσαν.

Ένα γαϊτανάκι παρεξηγήσεων, ανατροπών και κωμικών καταστάσεων, σε ένα έργο γραμμένο από τον αναμορφωτή της Ιταλικής κωμωδίας, Κάρλο Γκολντόνι, που σατιρίζει ανελέητα την κοινωνία της εποχής του, παραμένοντας, ωστόσο, κλασικό αλλά και επίκαιρο έως και σήμερα. Η ευρηματική μετάφραση του Ερρίκου Μπελιέ και η δημιουργική σκηνοθεσία του Μιχάλη Σιώνα ζωντανεύουν επί σκηνής μια από τις καλύτερες κωμωδίες του παγκόσμιου θεάτρου, χαρίζοντας άφθονο γέλιο στο κοινό.

Στο ρόλο του Υπηρέτη ο Θανάσης Ραφτόπουλος.

Λίγα λόγια για το έργο

Ένας Υπηρέτης, δύο Αφεντάδες. Ο Τρουφαλντίνο, ο παμπόνηρος, πολυμήχανος, γκαφατζής αλλά και συνάμα άκακος ήρωας που εκπροσωπεί τους υπηρέτες όλων των εποχών υπηρετεί, ξεγελά, πληρώνεται από δύο κυρίους και σταδιακά φτάνει να διαφεντεύει τις ζωές τους. Μέσα από κωμικές συγκρούσεις, πάθη και περιπέτειες αναζητούνται ο έρωτας, το πάθος, η ευτυχία... αλλά κι η προσπάθεια του Υπηρέτη για επιβίωση. Κανένας δεν μπορεί να τον υποτάξει αυτόν τον ανυπότακτο Υπηρέτη παρά μόνον ο έρωτας....

Σημείωμα σκηνοθέτη

Υπάρχει ένας ήχος, που μοιάζει να βγαίνει από τον αφαλό, από λίγο δεξιά του ίσως, ή άλλες φορές αριστερά, ή πολλές φορές από λίγο πιο κάτω. Ένας ήχος που το άκουσμα του μας κάνει να στέλνουμε το χέρι κοντά στην κοιλιά σα να θέλαμε να τον σταματήσουμε, απότομα, κι ωστόσο πάντα αργοπορημένα. Ένας ήχος που δεν λογαριάζει τη σοβαρότητα μιας συζήτησης ή κατάστασης, και που μάλιστα επιλέγει πολλές φορές ο άτιμος να κάνει αισθητή την παρουσία του την χειρότερη στιγμή, στις παύσεις, στα κενά. Απίστευτος ήχος πράγματι, μπλέκει τον άνθρωπο σε μπελάδες, παρεξηγήσεις, αστείες καταστάσεις, μπερδέματα. Και το κακό είναι ότι γι' αυτόν που πεινάει είναι εκεί ακόμα κι όταν δεν ακούγεται στον έξω κόσμο. Ο «Υπηρέτης δύο αφεντάδων» ίσως είναι αυτός ο ήχος αυτοπροσώπως. Το γουργουρητό της κοιλιάς.

Μιχάλης Σιώνας

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ: Μετάφραση: Ερρίκος Μπελιές, Διασκευή-Σκηνοθεσία: Μιχάλης Σιώνας, Σκηνικά-Κοστούμια: Γιάννης Κατρανίτσας, Μουσική: Αλέξανδρος Ιωάννου, Κίνηση: Έντγκεν Λάμε, Φωτισμοί: Jörg Schuchardt, Μάσκες-Κατασκευή μασκών: Μάρθα Φωκά, Βοηθός σκηνογράφου: Ελένη Κανακίδου, Βοηθοί σκηνοθέτη: Σταυρούλα Κουλούρη, Ευτυχία Σπυριδάκη, Βοηθός σκηνογράφου: Ελένη Κανακίδου, Φωτογράφιση παραγωγής: Τάσος Θώμογλου, Οργάνωση παραγωγής: Marleen Verschuuren

Παίζουν: Λίλα Βλαχοπούλου (Μπριγκέλλα), Γιώργος Δημητριάδης (Ντοττόρε), Χρήστος Διαμαντούδης (Σίλβιο), Θανάσης Δισλής (Σερβιτόρος), Στεφανία Ζώρα (Κλαρίσσα), Γεωργία Κυριαζή (Σερβιτόρος), Ειρήνη Κυριακού (Σμεραλτίνα), Φανή Ξενουδάκη (Σερβιτόρος), Νίκος Ορτετζάτος (Πανταλόνε), Θανάσης Ραφτόπουλος (Τρουφαλντίνο), Άννα Σωτηρούδη (Μπεατρίτσε), Γιάννης Τσεμπερλίδης (Φλορίντο), Άννη Τσολακίδου (Αχθοφόρος)

Μουσικός επί σκηνής: Αλέξανδρος Ιωάννου

Ημέρες και ώρες παραστάσεων: Τετάρτη, στις 18:00 | Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο, στις 21:00 | Κυριακή, στις 20:00

**«Ο ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ΚΕΡΑΤΑΣ» του Φερνάν Κρομλένκ (Fernand Crommelynck)
Μετάφραση Έφη Γιαννοπούλου
Σκηνοθεσία: Ελεάνα Τσίχλη
Πρεμιέρα: 11/01/2020)**

Σχόλιο μεταφράστριας για το έργο

Τί είναι ο Μεγαλοπρεπής κερατάς; Ο συγγραφέας του τον παρουσιάζει ως φάρσα και χρησιμοποιεί πολλούς από τους μηχανισμούς αυτού του θεατρικού είδους στην εξέλιξη της πλοκής του. Όμως το ίδιο του το θέμα και όσα διακυβεύονται μέσα στο έργο του προσθέτουν μια δραματική υπόσταση όπου το χαμόγελο γίνεται όλο και συχνότερα μορφασμός, το γέλιο γίνεται όλο και συχνότερα μορφασμός, το γέλιο γίνεται πικρό, καταλήγοντας να μην είναι τίποτα άλλο παρά το προσωπείο των δακρύων. Κι ακόμη πιο εντυπωσιακό είναι πως αυτό το μείγμα κωμικού και τραγικού εκφράζεται μ' ένα χείμαρρο λυρισμού, με μια πληθωρική, μπαρόκ γλώσσα. Το θέατρο του Κρομμλένκ δεν είναι ρεαλιστικό, δεν είναι καν αληθοφανές, είναι όμως ένα θέατρο από σάρκα και οστά, κι ας μοιάζουν οι χαρακτήρες του με φαντάσματα, με υπνοβάτες που δραπέτευσαν από έναν εφιάλτη, κι ας είναι το προσωπείο συστατικό στοιχείο της δραματοουργίας του. Συνδυάζοντας μια αυστηρή και ρωμαλέα δραματική πλοκή με μια αριστοτεχνική χρήση της αμφισημίας, με μια καλοζυγισμένη αναλογία φωτός και σκιάς, ο συγγραφέας δημιουργεί ένα έργο που αναμειγνύει τη φάρσα, το γκροτέσκο και το λυρικό, υπερβαίνοντας έτσι κάθε προσπάθεια διάκρισης των ειδών.

Έφη Γιαννοπούλου

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΤΟ ΚΘΒΕ

Ημέρες και ώρες παραστάσεων: Τετάρτη, στις 18:00 | Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο, στις 21:00 | Κυριακή, στις 20:00

ΜΟΝΗ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ-ΣΚΗΝΗ ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΑΡΑΝΤΙΝΟΣ

«Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΛΑΤΕΙΑ» του Νίκου Μπακόλα

Θεατρική Διασκευή: Άκης Δήμου

Σκηνοθεσία: Ελένη Ευθυμίου

Πρεμιέρα: 12/10/2019

Το Κ.Θ.Β.Ε. τιμά φέτος το Νίκο Μπακόλα και το έργο του.

Ο Άκης Δήμου ανέλαβε μετά από παραγγελία του Θεάτρου, να μεταφέρει στη θεατρική σκηνή τη «Μεγάλη Πλατεία», ένα εμβληματικό κείμενο της μεταπολεμικής ελληνικής πεζογραφίας. Ο Νίκος Μπακόλας δημιουργεί ένα μυθιστόρημα με κέντρο δράσης την πόλη της Θεσσαλονίκης. Οι προσωπικές ιστορίες των ανθρώπων έρχονται να συναντήσουν την Ιστορία ενώ η ίδια η πόλη προβάλλεται μέσα από τη συλλογική μνήμη αλλά και το βίωμα των χαρακτήρων της. Μία πόλη διαρκών ιστορικών και πολιτικών αναταραχών. Μια πλατεία που καθιστά τις πράξεις των ανθρώπων ορατές.

Η «Μεγάλη Πλατεία» τιμήθηκε το 1988 με το Ά Κρατικό Βραβείο Μυθιστορήματος. Η σκηνική μεταφορά του πολυσύνθετου αυτού κειμένου αποτελεί ένα στοίχημα και μια πρόκληση για το ΚΘΒΕ και για την Ελένη Ευθυμίου, μια εξαιρετικά ταλαντούχα σκηνοθέτη της νέας γενιάς, που σκηνοθετεί για πρώτη φορά στο Κ.Θ.Β.Ε.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Ο Νίκος Μπακόλας γεννήθηκε στις 26 Ιουλίου 1927 στη Θεσσαλονίκη, όπου πέρασε όλη σχεδόν τη ζωή του (κατοικώντας στην περιοχή των παλαιών «Εξοχών», που αποτελεί και τον κεντρικό χώρο των περισσότερων έργων του). Αποφοίτησε από το Μαθηματικό Τμήμα της Φυσικομαθηματικής Σχολής Θεσσαλονίκης το 1956. Παράλληλα με τις σπουδές του άρχισε την απασχόλησή του με τη δημοσιογραφία, που αποτέλεσε αργότερα την κύρια επαγγελματική του ασχολία.

Δημοσίευσε για πρώτη φορά κείμενά του ως δημοσιογράφος στην εφημερίδα Νέα Αλήθεια το 1951, αλλά η πρώτη επαγγελματική του συνεργασία ήταν το 1952-53 με τη βραχύβια εβδομαδιαία εφημερίδα Ελεύθερος Κήρυξ. Έκτοτε, και κυρίως από το 1956 ως το 1986 που συνταξιοδοτήθηκε, εργάστηκε κατά καιρούς ως συντάκτης (μεταφραστής, συντάκτης ύλης, ή υπεύθυνος φιλολογικών και καλλιτεχνικών σελίδων) σε όλες σχεδόν τις ημερήσιες εφημερίδες της Θεσσαλονίκης (Μακεδονία 1957-60 και 1982-86, Ελεύθερος Λαός 1960-62, Θεσσαλονίκη 1964-67, Νέα Αλήθεια 1970-71, Ελληνικός Βορράς 1975-82) και ως συνεργάτης (1956-60) και κατόπιν αρχισυντάκτης (1967-69) της εβδομαδιαίας εφημερίδας Δράσις. Εργάστηκε επίσης ως υπάλληλος και κατόπιν προϊστάμενος του Τμήματος Τύπου της Διεθνούς Εκθέσεως Θεσσαλονίκης (1959-67), και με την ιδιότητά του αυτή υπήρξε γραμματέας του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης από το 1960 ως το 1965. Το 1989-90 υπηρέτησε ως Γενικός Διευθυντής της ΕΡΤ-3 για πέντε μήνες.

Ως πεζογράφος πρωτοεμφανίστηκε το 1952 κερδίζοντας με το πεζογράφημα του «Παραλλαγή στο πένθιμο εμβατήριο» τον β΄ έπαινο του διαγωνισμού νουβέλας του περιοδικού Μορφές. Το 1958 εξέδωσε το πρώτο του βιβλίο, το «Μην κλαις αγαπημένη», το οποίο είχε λάβει έπαινο σε λογοτεχνικό διαγωνισμό του Δήμου Θεσσαλονίκης. Ακολούθησαν: «Ο κήπος των πριγκίπων» (1966), σταθμός στην εξέλιξή του ως πεζογράφου, και τα: «Εμβατήρια» (1972), «Ύπνος θάνατος» (1974), «Μυθολογία» (1977). Με το τελευταίο κέρδισε την καθολική κατάφαση της κριτικής, ενώ τιμήθηκε και με το βραβείο του περιοδικού Τομές. Το 1987 εκδόθηκε το μυθιστόρημά του «Η μεγάλη πλατεία» που του χάρισε το πρώτο κρατικό βραβείο μυθιστορήματος. Το 1990 εξέδωσε το μυθιστόρημα «Καταπάτηση» (με το οποίο ολοκλήρωσε την τετραλογία που είχε αρχίσει με τον Κήπο των πριγκίπων) και το 1994 το πεζογράφημα «Η κεφαλή». Το 1997 του απονεμήθηκε, για δεύτερη φορά, το πρώτο κρατικό βραβείο μυθιστορήματος για το

βιβλίο του «Η ατέλειωτη γραφή του αίματος». Το βιβλίο αυτό υπήρξε εξάλλου η ελληνική υποψηφιότητα για το Ευρωπαϊκό λογοτεχνικό βραβείο της ίδιας χρονιάς. Έλαβε ακόμη, για το τελευταίο μυθιστόρημά του «Μπέσα για μπέσα» ή «Ο άλλος Φώτης» (1998), το βραβείο Balkanica, η ανακοίνωση του οποίου έγινε λίγες εβδομάδες μετά τον αιφνίδιο θάνατό του στις 13 Νοεμβρίου 1999. Μεταθανάτια εκδόθηκαν δύο συλλογές διηγημάτων του, που είχε ωστόσο ετοιμάσει για έκδοση ο ίδιος, το «Χρονιές άγιες και άγριες» (1999) και «Το ταξίδι που πληγώνει και άλλα διηγήματα» (2000).

Ο Νίκος Μπακόλας μετέφρασε επίσης ξένη, κυρίως αμερικάνικη πεζογραφία: Ουίλιαμ Φόκνερ («Η βουή και το πάθος», 1963 και «Ένα Ρόδο για την Έμιλυ», 1995), Φράνσις Σκοτ Φιτζέραλντ («Ο μέγας Γκάτσμπυ», 1971), Χένρι Τζέιμς («Το στρίψιμο της βίδας», 1973) κ.α.

Το θέατρο αποτέλεσε, από διάφορες πλευρές, ένα σχεδόν παράλληλο προς τη δημοσιογραφία και την πεζογραφία ενδιαφέρον του. Από το 1958 έγραφε στις εφημερίδες με τις οποίες συνεργαζόταν, και θεατρική κριτική. Ασχολήθηκε με τους μεταπολεμικούς θεατρικούς μας συγγραφείς και αρθρογράφησε επανειλημμένως για θέματα κυρίως των κρατικών θεατρικών σκηνών. Διετέλεσε πρόεδρος της καλλιτεχνικής επιτροπής (1974-75), εισηγητής δραματολογίου (1977-80) και καλλιτεχνικός διευθυντής (1980-82 και 1990-93) του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος. Νεότερος έγραψε και ένα θεατρικό έργο, «Ο κόκκινος φάκελος» (διασκευή διηγήματος του), που παρέμεινε άπαιχτο.

Ανάμεσα στα κατάλοιπα του βρέθηκε η μετάφραση του μυθιστορήματος του Φόκνερ Σαρτόρις, την οποία επεξεργαζόταν έως την τελευταία στιγμή, το μυθιστόρημα «Για τον έρωτα και μόνο», κείμενα για τη σχέση του με το θέατρο και διάφορα άλλα. Σε δημοσιεύματά του σε εφημερίδες και περιοδικά χρησιμοποίησε αρκετές φορές το ψευδώνυμο Νίκος Χριστοφόρου.

Σημείωμα σκηνοθέτη

Μέσα από τις ιστορίες της καθημερινότητας απλών ανθρώπων που έζησαν την περίοδο του μεσοπολέμου στη Θεσσαλονίκη, μέσα από τα όνειρα, τους φόβους και τις προσδοκίες τους, μας ανοίγεται ένας κόσμος αθέατος, στο φόντο μίας ταραγμένης ιστορικής περιόδου γεμάτης από κοινωνικές και πολιτικές ανατροπές. Ένας κόσμος στον οποίο ο άνθρωπος φανερώνεται εντελώς απογυμνωμένος από τα χαρακτηριστικά του "ήρωα", αδύναμος και συμβιβασμένος απέναντι στην Ιστορία. Έχοντας ως βάση το ποιητικό, αριστοτεχνικό μυθιστόρημα του Νίκου Μπακόλα και την κινηματογραφική διασκευή του Άκη Δήμου, θα δημιουργήσουμε μία παράσταση όπου ο ρεαλισμός διαδέχεται τον συνειρμό, ο λόγος τη μουσική και ο κάθε χαρακτήρας αποκαλύπτεται μέσα από το ανθρώπινο σύνολο στην πιο ποιητική

του διάσταση, με απώτερο στόχο τη δημιουργία ενός σκοτεινού και πρωτότυπου ψηφιδωτού της Θεσσαλονίκης του 20ού αιώνα.

Ελένη Ευθυμίου

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ: Θεατρική διασκευή: Άκης Δήμου, Σκηνοθεσία: Ελένη Ευθυμίου, Σκηνικά: Ευαγγελία Κιρκινέ, Κοστούμια: Άγγελος Μέντης, Μουσική: Λευτέρης Βενιάδης, Κίνηση: Τάσος Παπαδόπουλος, Video Art: Δημήτρης Ζάχος, Βοηθός σκηνοθέτη: Δημήτρης Καλακίδης, Βοηθός σκηνογράφου-ενδυματολόγου: Έλλη Ναλμπάντη, Οργάνωση παραγωγής: Αθανασία Ανδρώνη

Παίζουν: Γιάννης Μαστρογιάννης (Φώτης), Νίκος Καπέλιος (Χρήστος), Κατερίνα Σισίνι (Αγγέλα), Χρήστος Παπαδημητρίου (Γιάννης), Χρήστος Παπαδόπουλος (Στρατής), Νίκος Μήλιας (Άγγελος), Μαρία Χατζηιωαννίδου (Μυρσίνη), Ελένη Θυμιοπούλου (Αμαλία), Νίκος Κουσουλής (Δημήτρης), Μελίνα Κοτσέλου (Αλκμήνη), Χριστίνα Σωτηριάδου (Αντιγόνη), Θεόδωρος Σκούρτας (Ευγένιος), Φωτεινή Τιμοθέου (Δόμνα), Μάρα Τσικάρα (Ευθαλία), Δημήτρης Σακατζής (Παυλάκης), Βικτώρια Φώτα (Μπετίνη), Εύη Σαρμή (Ελένη), Δημήτρης Μορφακίδης (Ηλίας), Βασίλης Τριφουλτσάνης (Χάρης), Γιάννης Καραμφίλης (Ευριπίδης).

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΠΡΩΤΗ

Ημέρες και ώρες παραστάσεων: Τετάρτη, στις 18.00 | Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο, στις 20.30 | Κυριακή, στις 19.00

ΜΙΚΡΟ ΘΕΑΤΡΟ ΜΟΝΗΣ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ

«Ο ΕΛΕΦΑΣ» του Κώστα Βοσταντζόγλου

Σκηνοθεσία: Γιάννης Λεοντάρης

Έναρξη: 17/10/2019 / 2ος Χρόνος

Ο «Ελέφας», η παράσταση – έκπληξη της περσινής χρονιάς που λάτρεψαν οι θεατές και οι κριτικοί μετά από μια εντυπωσιακή σεζόν με sold out παραστάσεις και μετά τη φιλοξενία του στα Γιάννενα από το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ, επιστρέφει στη Μονή Λαζαριστών για να μας αποκαλύψει τη σκοτεινή πλευρά της ελληνικής επαρχίας και να μας «απογειώσει» με τους ξεκαρδιστικούς διαλόγους του και τις «σουρεαλιστικές καταστάσεις» του. Ο Κώστας Βοσταντζόγλου καταφέρνει να προκαλέσει το γέλιο και, ταυτόχρονα, την αγανάκτησή μας, «κακοποιώντας» εύστοχα την ελληνική γλώσσα και προβάλλοντας όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά που είναι ριζωμένα (θαμμένα ή κρυμμένα) στις συνειδήσεις μεγάλης μερίδας του λαού μας.

Η παράσταση είναι κατάλληλη άνω των 15 ετών.

Σημείωμα σκηνοθέτη

Υπάρχουν άνθρωποι –όχι εμείς!– που λένε: «Δεν θα μου πεις εσύ! Ό,τι γουστάρω θα κάνω!». Και το κάνουν.

Υπάρχουν άνθρωποι –όχι εμείς!– που λένε: «Θα μιλήσω μια καλή εγώ. Δεν με ξέρετε εμένα!». Και το κάνουν.

Υπάρχουν άνθρωποι που λένε: «Έρχεται η στιγμή σου, δίνεις μια και τα σπας τα γυαλικά. Τα κάνεις όλα λίμπα. Ίσωμα. Και δεν νοιάζεσαι... Για τίποτα!». Και τα σπάνε τα γυαλικά.

Οι άνθρωποι αυτοί δεν είναι σαν εμάς. Πράττουν αυτό που λένε και δεν σκέφτονται όταν πράττουν. Πόσο απέχει ο εξευτελισμός από την αξιοπρέπεια; Ένα πιάτο φακές. Το δηλητήριο εκκρίνεται μέσα στον ίδιο τον οργανισμό των προσώπων του έργου, ήδη από τη στιγμή της ενηλικίωσής τους. Ή μήπως ακόμη νωρίτερα; Οι άνθρωποι αυτοί δεν είναι σαν εμάς, μέχρις αποδείξεως του εναντίου. Ποτέ δεν ξέρεις.

Ο Ελέφας του Κώστα Βοσταντζόγλου αποτελεί ένα πολύ ιδιαίτερο δείγμα θεατρικής γραφής στο νεοελληνικό θέατρο καθώς συνδυάζει τη θεματική της ζοφερής βαρβαρότητας ως μίας όψης των ανθρώπινων σχέσεων στην απομακρυσμένη ύπαιθρο, με τους κώδικες της κωμωδίας αλλά και με μια εξαιρετικά τολμηρή πρόταση διαχείρισης της ελληνικής γλώσσας. Το τοπικό ιδίωμα –που μπορεί να παραπέμπει στη Θεσσαλία, τη Ρούμελη ή την Ήπειρο– εναλλάσσεται με την άγρια κακοποίηση της ελληνικής γλώσσας. Η ποιότητα της γλώσσας των προσώπων του έργου διαμορφώνεται με βασικά συστατικά την αμάθεια, το lifestyle, την προγονοπληξία αλλά και τη φασιστική αντίληψη ως καθημερινό οικογενειακό βίωμα.

Η «ελληνική παράδοση»: ψηφιδωτό μεγαλείου και φτήνιας, υποτέλειας και εξέγερσης, εγκλήματος και κάθαρσης, σκληρότητας και λυγμών. Ο Ελέφας: ένα βουκολικό μιούζικαλ, ένα κωμικό συμπόσιο θανάτου.

Ένας τυφλός ελέφαντας περιπλανιέται στην οροσειρά της Πίνδου αναζητώντας κάποιον να του παίξει μουσική.

Γιάννης Λεοντάρης

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ: Σκηνοθεσία-Μουσική επιμέλεια-Επιμέλεια Video: Γιάννης Λεοντάρης, Σκηνικά-Κοστούμια: Αλεξάνδρα Μπουσουλέγκα, Ράνια Υφαντίδου, Φωτισμοί: Νίκος Βλασόπουλος, Βοηθός Σκηνοθέτης: Μαριλένα Κατρανίδου, Φωτογράφιση παραγωγής: Τάσος Θώμογλου, Οργάνωση παραγωγής: Μαριλύ Βεντούρη, Δημοσθένης Πάνος

Παίζουν: Σοφία Καλεμκερίδου (Γωγώ), Νικόλας Μαραγκόπουλος (Μήτσος), Παναγιώτης Παπαϊωάννου (Τάσος), Μαριάννα Πουρέγκα (Βούλα)

Ημέρες και ώρες παραστάσεων: Τετάρτη, στις 19:00 | Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο, στις 21:15 | Κυριακή, στις 20:00

«ΠΟΙΟΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ» της Χρύσας Σπηλιώτη

Σκηνοθεσία: Σοφία Πάσχου

Πρεμιέρα: 18/01/2020

Το ΚΘΒΕ τιμά τη Χρύσα Σπηλιώτη που χάσαμε πρόωρα.

Βιογραφικό Χρύσας Σπηλιώτη

Η Χρύσα Σπηλιώτη γεννήθηκε στην Αθήνα. Ήταν ηθοποιός, σκηνοθέτης και συγγραφέας. Αποφοίτησε από τη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου, παρακολούθησε μαθήματα αυτοσχεδιασμού στη Γαλλία και εργάστηκε για πολλά χρόνια ως ηθοποιός έχοντας ερμηνεύσει σημαντικούς ρόλους του διεθνούς ρεπερτορίου σε σκηνοθεσίες των Γιώργου Σεβαστίκογλου, Μίνω Βολανάκη, Γιώργου Μιχαηλίδη, Γιάννη Χουβαρδά, Βαγγέλη Θεοδωρόπουλου, Νικαίτης Κοντούρη, Γιάννη Μαργαρίτη κ.ά.

Υπήρξε απ' τα βασικά στελέχη του Ανοιχτού Θεάτρου του Γιώργου Μιχαηλίδη και του Θεάτρου της Άνοιξης, συνεργάστηκε επίσης με το Αμόρε Θέατρο του Νότου, με το Θέατρο της οδού Κεφαλληνίας, το Εθνικό Θέατρο, την Ελεύθερη Σκηνή και πολλά άλλα.

Συμμετείχε σε αρκετές τηλεοπτικές σειρές και κάποιες κινηματογραφικές ταινίες.

Απ' το 1996 στράφηκε κυρίως στη συγγραφή θεατρικών κειμένων. Τα έργα της κυκλοφορούν απ' τις εκδόσεις «Σοκόλη», «Δωδώνη», «Καστανιώτης», ενώ η συλλογή διηγημάτων της Χαμένο δίκιο απ' τις εκδόσεις «Κέδρος».

Το έργο της «Ποιος ανακάλυψε την Αμερική;» έχει ανέβει σε 30 διαφορετικές παραστάσεις, έχει μεταφραστεί σε επτά γλώσσες (αγγλικά, γαλλικά, πολωνικά, γερμανικά, κροατικά, ολλανδικά, πορτογαλικά) και εμπεριέχεται στα πολωνικά στην επίτομη ανθολογία ελληνικών κειμένων «Z Parnasu I Olimpu» ενώ το «Φωτιά και Νερό» έχει μεταφραστεί στα αγγλικά και παρουσιάσει στο Tristan Bates Theatre στο Λονδίνο.

Είχε διατελέσει γενική γραμματέας του Ι.Τ.Ι. και μέλος του Δ.Σ. (2012- 2014).

Είχε πολύχρονη εμπειρία παράδοσης σεμιναρίων θεατρικής γραφής στο Θέατρο των Αλλαγών, στο ΙΤΙ (Διεθνές Ινστιτούτο Θεάτρου), στο Σύλλογο θεατρολόγων του Πανεπιστημίου Αθηνών, στο ΘΟΚ και στο Ανοιχτό Θέατρο της Κύπρου. Σπουδαστές των σεμιναρίων της έχουν παρουσιάσει επαγγελματικά τα έργα τους σε σκηνές της Αθήνας και της Λευκωσίας.

Είχε εργαστεί για χρόνια στο ραδιόφωνο σαν παραγωγός εκπομπών λόγου και κειμενογράφος, κυρίως στο κρατικό ραδιόφωνο της ΕΡΤ, αλλά και στην ιδιωτική ραδιοφωνία. Είχε γράψει σενάρια για τηλεοπτικές σειρές και εκπομπές για την τηλεόραση της ΕΡΤ καθώς και τα κείμενα πολλών παιδικών εκπομπών της ΕΡΤ.

Ασχολήθηκε επίσης με το εφηβικό θέατρο κι είχε εργαστεί με θεατρικές ομάδες εφήβων.

ΕΡΓΟΓΡΑΦΙΑ: «Ο γιος μου Νικόλαος Μάντζαρος», 2017 – «Η αληθινή σου ιστορία;», 2013 – «Πόρτες», 2012 – «Το μάτι της Τίγρης», 2012 – «Ποιος κοιμάται απόψε;», 2010 – «Φωτιά και Νερό», 2007 – «Με διαφορά στήθους», 2004 – «Αγκά-σφι και φι», 2003 – «Σκοτσέζικο Ντους, 2000 – «Ποιος ανακάλυψε την Αμερική;», 1996

Η Χρύσα Σπηλιώτη διετέλεσε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του ΚΘΒΕ, το οποίο υπηρέτησε με συνέπεια από το 2015 μέχρι το 2018 ως εκπρόσωπος της Εταιρείας Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων.

Λίγα λόγια για το έργο

Ποιος ανακάλυψε την Αμερική; Η Λίζα και η Καίτη μεγαλώνουν μαζί προσπαθώντας να απαντήσουν η κάθε μια με τον δικό της τρόπο στις ερωτήσεις του σχολείου και στα ερωτήματα της ζωής. Οι δύο ηρωίδες διανύουν το δρόμο της ενηλικίωσης και της ωρίμανσης μέσα από διεκδικήσεις, όνειρα, ματαιώσεις. Στο τέλος, βρίσκονται ξανά μαζί, επιχειρώντας να απαντήσουν στο ίδιο εναρκτήριο ερώτημα της ζωής (και του έργου): ποιος είναι αυτός που ανακαλύπτει και τι, τελικά, καταφέρνει να βρει μέσα από όλη αυτή την αναζήτηση;

Το «Ποιος ανακάλυψε την Αμερική» της Χρύσας Σπηλιώτη αποτελεί ένα σημαντικό δείγμα νεοελληνικής γραφής. Πρόκειται για ένα μικρό αριστούργημα με σχέσεις αληθινές και χαρακτήρες πραγματικούς, μελετημένους με ψυχολογική ακρίβεια. Οι ηρωίδες του έργου καταφέρνουν με χιούμορ και ελαφρότητα να αποτυπώσουν μια ολόκληρη κοινωνία και μια ολόκληρη γενιά. Οι γρήγοροι διάλογοι παρασύρουν τον θεατή σε ένα ταξίδι που μοιάζει να διαρκεί μια στιγμή. Όπως άλλωστε και η ίδια η ζωή.

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΤΟ ΚΘΒΕ

Ημέρες και ώρες παραστάσεων: Τετάρτη, στις 19:00 | Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο, στις 21:15 | Κυριακή, στις 20:00

ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

«Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ» της Άλκης Ζέη

Διασκευή: Σάββας Κυριακίδης, Τάκης Τζαμαργιάς

Σκηνοθεσία: Τάκης Τζαμαργιάς

Έναρξη: 13/10/2019 / 2ος Χρόνος

Το πολυαγαπημένο βιβλίο των παιδικών μας χρόνων της Άλκης Ζέη ζωντανεύει για δεύτερη χρονιά στη σκηνή του Βασιλικού Θεάτρου, σε διασκευή των Σάββα Κυριακίδη και Τάκη Τζαμαργιά, και μας μεταφέρει στην Αθήνα, στα δύσκολα χρόνια της Κατοχής μέσα από τη ματιά του μικρού Πέτρου. Ένας μεγάλος περίπατος, ένα ταξίδι συναισθημάτων, ένα έργο που συνδυάζει τη σκληρή πραγματικότητα και την αγωνία της επιβίωσης με την ελαφρότητα και την αθωότητα της παιδικής ηλικίας. Μια παράσταση για όλη την οικογένεια που αγάπησαν μικροί και μεγάλοι και που θα μας κρατήσει συντροφιά ως της γιορτές.

Λίγα λόγια για το έργο

Ο πόλεμος ξεσπάει και όλα αλλάζουν: οι άνθρωποι, οι σχέσεις, η ίδια η ζωή. Η πείνα και η φτώχεια δεν είναι απλές αφηγήσεις ενός μακρινού παρελθόντος αλλά αποτελούν τη νέα συνθήκη ζωής. Ο μικρός Πέτρος καλείται να πάρει θέση, να αποφασίσει, να αναλάβει ευθύνες, να μεγαλώσει. Ο πόλεμος χάνει την ηρωική του αίγλη. Η ομορφιά των εμβλημάτων και των μεταλλίων γίνεται πόνος και απώλεια: πραγμάτων, ανθρώπων αλλά και της ίδιας της παιδικής ανεμελιάς. Παρόλα αυτά, τα παιδιά με την υπέροχη ικανότητα να βλέπουν τα πράγματα αλλιώς και με όπλο τη φαντασία τους και το

παιχνίδι, καταφέρνουν να δώσουν μια άλλη διάσταση στην τραγική πραγματικότητα. Και μέσα από τα παιδικά μάτια καλούμαστε και εμείς να ξαναδούμε τον πόλεμο αλλά και να θυμηθούμε την πρόσφατη ιστορία μας.

Στο ρόλο του Πέτρου ο Γιάννης Γκρέζιος.

Σημείωμα σκηνοθέτη

Ο Πέτρος, παππούς σήμερα, ανακαλεί μνήμες, ζωντανεύει στιγμιότυπα από την παιδική του και εφηβική του ηλικία σε μια δύσκολη ιστορική περίοδο, όπου η πατρίδα του βρισκόταν υπό κατοχή από ξένο κατακτητή με στερήσεις, πείνα και θανάτους. Με τον μικροσκοπικό του φακό φωτίζει ανθρώπους, σχέσεις, ιδέες, αλλάζει απόψεις, γκρεμίζει δεδομένα και στερεότυπα και μέσα από την περιπλάνησή του μας οδηγεί να δούμε με άλλη ματιά τα παιδιά του πολέμου στον πλανήτη μας, τις κακουχίες, την πείνα και τους θανάτους, τα hot spots με τα παιδιά της γειτονικής μας Συρίας και με κουράγιο και δύναμη μας ενθαρρύνει να μη χάνουμε την πίστη για τον αγώνα που οφείλουμε να κάνουμε «...για μια καινούργια ζωή», να βρούμε την αισιοδοξία και το χαμόγελο που λίγο λίγο χάνουμε. Μας κάνει να θυμηθούμε ότι σε δύσκολες εποχές όπου κυριαρχούν οι ιδέες και οι αξίες μπορούμε να ενθουσιαζόμαστε για «τα μικρά» του τόπου μας.

Η παράστασή μας ακολουθώντας τα χνάρια του Περιπάτου της Κύπρου και της Αθήνας, οφείλει να φωτίσει μέσα από τη ματιά του Πέτρου, το βηματισμό των παιδιών του Ελληνικού Βορρά και τα παιδιών όλης της οικουμένης, όταν από τη μια στιγμή στην άλλη ανατρέπονται όλα στη ζωή τους και γίνονται μάρτυρες και θύματα ενός κόσμου που ολοένα γίνεται και πιο βίαιος. Πόσο τρομακτικά η μεγάλη «ιστορία» καθορίζει τη μικρή «ιστορία» και πως απορρυθμίζει την κοινωνική ζωή και επιδρά στο βίωμα μιας οικογένειας.

Τάκης Τζαμαργιάς

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ: Διασκευή: Σάββας Κυριακίδης, Τάκης Τζαμαργιάς, Σκηνοθεσία: Τάκης Τζαμαργιάς, Σκηνικά-Κοστούμια: Εδουάρδος Γεωργίου, Μουσική: Δημήτρης Ζαβρός, Στίχοι τραγουδιών: Δημήτρης Ζαβρός, Νέβι Κανίνια, Κίνηση: Φρόσω Κορρού, Φωτισμοί: Στέλιος Τζολόπουλος, Μουσική διδασκαλία: Παναγιώτης Μπάρλας, Video Art: Χρήστος Δήμας, Άντα Λιάκου, Βοηθός σκηνοθέτη: Δημήτρης Τσεσμελής, Β' Βοηθός σκηνοθέτη: Χριστόδουλος Ανδρέου, Βοηθός σκηνογράφου-ενδυματολόγου: Δανάη Πανά, Β' Βοηθός σκηνογράφου-ενδυματολόγου: Μαρία Όσσα, Φωτογράφιση παράστασης: Τάσος Θώμογλου, Οργάνωση παραγωγής: Εύα Κουμανδράκη

Παίζουν: Λευτέρης Αγγελάκης (Αχιλλέας), Ιορδάνης Αϊβάζογλου (Γιαούρτερ-Ψηλέας-Αγαρηνός), Ιωάννης Βαρβαρέσος (Γιάννης), Γιάννης Γκρέζιος (Πέτρος), Δημήτρης Καρτόκης (Θείος Άγγελος-Ιταλός στρατιώτης), Αίγλη Κατσίκη (Δροσούλα-Κουκλοπαίκτης), Δημήτρης Κολοβός (Παππούς), Άννα Κυριακίδου (Μητέρα), Παναγιώτα Μπιμπλή (Ρίτα-Κουκλοπαίκτης), Βασίλης Παπαδόπουλος (Σωτήρης), Κατερίνα Πλεξίδα (Αντιγόνη), Πολυξένη Σπυροπούλου (κυρία Λεβέντη), Εύα Σωφρονίδου (Νιούρα-κυρία

του Ερυθρού Σταυρού-Κοπέλα), Στέργιος Τζαφέρης (Πατέρας), Δημήτρης Τσεσμελής (κύριος Λουκάτος-Μάικλ-Ιταλός στρατιώτης-Μούρα-Γκαριμπάλντι), Μανώλης Φουντούλης (Διερμηνέας-Σούρα).

Ημέρες και ώρες παραστάσεων:

Παραστάσεις για σχολεία: Τρίτη έως Παρασκευή, στις 10.00

Παραστάσεις για το κοινό: Κάθε Κυριακή, στις 11:00

Βραδυνές παραστάσεις 25/12-26/12/2019 & 1/1/2020 στις 20.00

«ΜΙΑ ΓΙΟΡΤΗ ΣΤΟΥ ΝΟΥΡΙΑΝ» του Φόλκερ Λούντβιχ (Volker Ludwig)

Μετάφραση-Διασκευή-Σκηνοθεσία: Βασίλης Κουκαλάνι

Πρεμιέρα: 02/02/2020

Λίγα λόγια για το έργο

Το έργο είναι μια ανατρεπτική κωμωδία για τις προκαταλήψεις και την πολιτισμική συμφιλίωση που απευθύνεται σε ανθρώπους από πέντε ετών –και όλων των ηλικιών! Το έργο αυτό γράφτηκε και παίχτηκε στις αρχές της δεκαετίας του '70 από το Θέατρο Grips του Βερολίνου, δημιουργοί του πρωτοποριακού παιδικού έργου «ο Μορμόλης» που γνώρισε μεγάλη επιτυχία από την Ξένια Καλογεροπούλου. Στη Γερμανική εκδοχή που είχε τίτλο «Μια Γιορτή στου Παπαδάκη», η οικογένεια των μεταναστών του έργου ήταν Έλληνες!

Ο συγγραφέας

Ο Φόλκερ Λούντβιχ (Volker Ludwig) είναι ο ιδρυτής του ιστορικού θεάτρου Grips του Βερολίνου, το οποίο φέτος έκλεισε 50 χρόνια λειτουργίας. Διετέλεσε καλλιτεχνικός διευθυντής του θεάτρου από το 1972 μέχρι το 2008. Στη θητεία του έχει γράψει πάνω από 40 έργα για παιδιά, νέους αλλά και ενήλικες, που έχουν μεταφραστεί σε πάνω από 30 γλώσσες και παιχτεί σε 50 χώρες. Με την ιδέα να εμψυχώσει παιδιά και νέους μέσω του θεάτρου, το Grips άλλαξε το τοπίο του θεάτρου για παιδιά σε όλο τον κόσμο. Το θέατρο Grips βρίσκει τις ρίζες του στο φοιτητικό κίνημα του τότε Δυτικού Βερολίνου, εδραιώθηκε ως ελεύθερη θεατρική ομάδα και είναι σήμερα πια ένας σταθερός αλλά και απαραίτητος θεσμός της πόλης.

Σκηνοθετικό Σημείωμα

Η παράσταση «Μια Γιορτή στου Νουριάν» πραγματεύεται το πολύ επίκαιρο θέμα του ρατσισμού και της προκατάληψης απέναντι στο ξένο στοιχείο των μεταναστών και

προσφύγων. Είναι ένα θέμα που έχει βρει την ελληνική κοινωνία απροετοίμαστη και αμήχανη, κυρίως όσον αφορά στη διαπαιδαγώγηση των παιδιών.

Το έργο προσπαθεί να αναδείξει τις αρετές της ανεκτικότητας, της αλληλοκατανόησης και αυθόρμητης ταύτισης που έχουν τα παιδιά μεταξύ τους πέραν των εγκλωβισμών που επιβάλλονται από την περιχαράκωση σε εθνικότητες και κοινωνικές τάξεις.

Πιστεύω ότι οι φυλετικές διακρίσεις, η ξеноφοβία και ο ρατσισμός είναι προϊόντα φόβου, έλλειψης παιδείας και ιδεολογικών καθηλώσεων και όχι αρχέγονες φυσικές τάσεις του ανθρώπου που μπορούν να δικαιολογηθούν. Αυτός είναι ένας διάλογος που έχει αναγκαστικά ξεκινήσει στην ελληνική κοινωνία. Η παράσταση ευελπιστεί να αποτελέσει μια ουσιαστική και διαφωτιστική φωνή που απευθύνεται σε παιδικό και νεανικό κοινό αξιοποιώντας τον κόσμο των παιδιών, που σ' αυτό το έργο, με όρους επίκαιρους και ρεαλιστικούς, μας «φοράνε για άλλη μια φορά τα γυαλιά».

Βασίλης Κουκαλάني

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΤΟ ΚΘΒΕ

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ: Μετάφραση-Διασκευή-Σκηνοθεσία: Βασίλης Κουκαλάني

Ημέρες και ώρες παραστάσεων: Παραστάσεις για σχολεία: Τρίτη έως Παρασκευή, στις 10.30 / Παραστάσεις για το κοινό: Κάθε Κυριακή, στις 11:00

ΝΕΑΝΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΜΟΝΗ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ-ΣΚΗΝΗ ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΑΡΑΝΤΙΝΟΣ

«ΠΟΙΟΣ ΣΚΟΤΩΣΕ ΤΟ ΣΚΥΛΟ ΤΑ ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ» του Σάιμον Στήβενς

Μετάφραση: Μαργαρίτα Δαλαμάγκα-Καλογήρου

Σκηνοθεσία: Ελεάνα Τσίχλη

Έναρξη: 26/10/2019 / 2ος Χρόνος

Η καθηλωτική παράσταση της Νεανικής Σκηνής του ΚΘΒΕ «Ποιος σκότωσε το σκύλο τα μεσάνυχτα» του Simon Stephens, αφού συγκίνησε κοινό και κριτικούς, επιστρέφει για δεύτερη χρονιά, μετά την τεράστια επιτυχία που γνώρισε. Μια θεατρική προσαρμογή του βραβευμένου μυθιστορήματος του Mark Haddon, σε μετάφραση Μαργαρίτας Δαλαμάγκα-Καλογήρου και σκηνοθεσία Ελεάνας Τσίχλη, με κεντρικό ήρωα τον 15χρονο Κρίστοφερ, ένα παιδί στο φάσμα του αυτισμού.

Λίγα λόγια για το έργο

Ο Κρίστοφερ είναι ένα δεκαπεντάχρονο αγόρι, με ειδικές ικανότητες και εξαιρετικό ταλέντο στα μαθηματικά. Η κοινωνική του συμπεριφορά συχνά τον δυσκολεύει στην καθημερινή του ζωή. Δεν ανέχεται να τον αγγίζει κανείς, παθαίνει κρίσεις όταν ταραζεται και δεν διαχειρίζεται τα συναισθήματά του με τον τρόπο που οι περισσότεροι άνθρωποι το κάνουν. Κάποια στιγμή αποφασίζει να εξιχνιάσει το μυστήριο της δολοφονίας ενός σκύλου. Η έρευνα όμως αυτή θα τον οδηγήσει στο να ανακαλύψει μια μεγάλη αλήθεια για την προσωπική του ζωή. Πόσο μακριά μπορεί να φτάσει μόνος του, μετά από αυτή την αποκάλυψη;

Σημείωμα σκηνοθέτη

Ο Κρίστοφερ είναι ένας δεκαπεντάχρονος νεαρός στο φάσμα του αυτισμού. Ο ίδιος μας εκμυστηρεύεται πως ο κόσμος του είναι αλλιώτικος. Μπερδεύεται με τους ανθρώπους ενώ πολλές φορές ονειρεύεται πως βρίσκεται ολομόναχος στη Γη -πράγμα που τον ηρεμεί-. Έχει πολλές ιδιαιτερότητες αλλά και χαρίσματα. Δεν του αρέσει όταν του λένε πως έχει "ειδικές ανάγκες" ή "μαθησιακές δυσκολίες", γιατί υποστηρίζει πως όλοι οι άνθρωποι έχουμε "ειδικές ανάγκες" και "μαθησιακές δυσκολίες". Προτιμά να χαρακτηρίζει τον εαυτό του ως "διαφορετικό" άνθρωπο.

Το "Ποιος σκότωσε το σκύλο τα μεσάνυχτα" είναι επί της ουσίας ένα ημερολόγιο του "διαφορετικού" Κρίστοφερ, όπου ο ίδιος καταγράφει γεγονότα και σκέψεις του μέσα από το δικό του πρίσμα. Η ιστορία του ξεκινά ως αστυνομικό μυθιστόρημα. Ο Κρίστοφερ, προσπαθεί να ξεδιαλύνει τη μυστηριώδη δολοφονία του Ουέλιγκτον, του σκύλου της γειτόνισσας του. Όμως, πολύ σύντομα και καθώς διάγει την "αστυνομική του έρευνα" βρίσκεται αντιμέτωπος με διάφορα αναπάντεχα κρυμμένα μυστικά που θέτουν τον ίδιο πρωταγωνιστή σε μια ιστορία που θα του αλλάξει τη ζωή. Σε όλη αυτή την απρόσμενη περιπέτεια ο Κρίστοφερ για πρώτη φορά καλείται να αντιμετωπίσει μόνος του τον απειλητικό κόσμο των "άλλων ανθρώπων" και να επιβιώσει μέσα σε αυτόν παρακάμπτοντας διαρκώς τις δυσκολίες που παρουσιάζονται.

Μια ιστορία που προτρέπει να δούμε τη ζωή μέσα από τα μάτια ενός ιδιαίτερου ανθρώπου. Ένας ύμνος στην μοναδικότητα της ύπαρξης, ένα μάθημα ζωής για εφήβους, μα και ενήλικες.

Ελεάνα Τσίχλη

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ: Μετάφραση: Μαργαρίτα Δαλαμάγκα-Καλογήρου, Σκηνοθεσία: Ελεάνα Τσίχλη, Σκηνικά-κοστούμια: Τίνα Τζόκα, Μουσική: Μάνος Μυλωνάκης, Επιμέλεια Κίνησης: Σοφία Παπανικάνδρου, Φωτισμοί: Στέλλα Κάλτσου, Video: Αναστασία Φλωκατούλα, Γιώργος Σουμελίδης, Βοηθός σκηνοθέτη: Μαρία Μπαγανά, Β΄ Βοηθός σκηνοθέτη: Χριστίνα Κούτση, Βοηθός σκηνογράφου και ενδυματολόγου: Δανάη Πανά, Φωτογράφιση παράστασης: Τάσος Θώμογλου, Οργάνωση παραγωγής: Δημοσθένης Πάνος

Παίζουν: Μαριάννα Αβραμάκη (No. 37 -Μία γειτόνισσα, Περαιτική στο δρόμο, πληροφορίες, Πανκ, Φωνή 5), Μελίνα Γαρμπή (Mrs. Judy Boone-Μητέρα), Μαρία Μπαγανά (Mrs. Alexander-Μία γειτόνισσα-Περαιτική κυρία, Φωνή 6), Βασίλης Ντάρμας (Christopher Boone-15χρονος), Ορέστης Παλιαδέλης (Mr. Ed Boone -Πατέρας), Χάρης Παπαδόπουλος (Mr. Roger Shears-πρώην σύζυγος γειτόνισσας, Γείτονας, Αρχιφύλακας, Ταμίας, Μεθυσμένος, Περαιτικός, Φωνή 2), Γωγώ Παπαϊωάννου (Siobhan - Εκπαιδευτικός ειδικής αγωγής), Θεοδωρής Πολυζώνης (Reverend Peter – Καθηγητής και ιερέας στο σχολείο Κρίστοφερ, Θεός Terry, Ασφάλεια του σταθμού, Φωνή 4), Αλκιβιάδης Σπυρόπουλος (Ένας αστυνομικός, Mr. Thompson – γείτονας, Λονδρέζος αστυνομικός, Άντρας με κάλτσες, Μεθυσμένος περαιτικός, Φωνή 3), Χρύσα Τουμανίδου (Mrs. Eileen Shears-ιδιοκτήτρια σκύλου, Διευθύντρια σχολείου, Συνεπιβάτης στο τρένο, Ιδιοκτήτρια καταστήματος, Φωνή 1)

Ημέρες και ώρες παραστάσεων: Παραστάσεις για σχολεία: Τρίτη έως Παρασκευή, στις 10.30 / Παραστάσεις για το κοινό: Κάθε Σάββατο, στις 17.00

«ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΓΙΑ ΔΥΟ» του Φίλιπ Ρίντλεϊ

Μετάφραση: Ξένια Καλογεροπούλου

Σκηνοθεσία: Αλέξανδρος Ράπτης

Πρεμιέρα: 25/01/2020

Λίγα λόγια για το έργο

Σ' ένα εγκαταλελειμμένο κτίριο συναντιούνται για πρώτη φορά δύο νέοι η Σάντρα και ο Κέβιν. Είναι ένας μυστικός χώρος που τον χρησιμοποιούν για να ζωγραφίζουν. Τα κλειδιά τα έχουν μόνο αυτοί και εκείνο το βράδυ συγχρονίστηκαν για πρώτη φορά οι επισκέψεις τους. Μετά το πρώτο ξάφνιασμα αρχίζουν να ζωγραφίζουν και να μιλούν.

Καθώς αφηγούνται τις ζωές τους καταλαβαίνουμε ότι είναι παιδιά μονογονεϊκών οικογενειών(ο Κέβιν μεγάλωσε χωρίς πατέρα διότι τους παράτησε και η Σάντρα έχασε τη μητέρα της πριν πέντε χρόνια από καρκίνο). Ο πατέρας της Σάντρας είχε γενέθλια σήμερα και θα αρραβωνιάζονταν την καινούργια του σχέση. Η Σάντρα επειδή διαφωνούσε με αυτή τη ροή των πραγμάτων το έσκασε από το σπίτι γιατί δεν ήθελε να είναι παρούσα στην ανακοίνωση. Ο Κέβιν καταλαβαίνει τη δυσκολία της να το ξεπεράσει και της προτείνει μέσω του θεάτρου να λύσουν το πρόβλημά της. Της λέει ότι θέλει να γράψει ένα έργο και της ζητάει να βάλει την προσωπική της ιστορία για να τον βοηθήσει. Καθώς ξεκινάνε την αφήγηση- αναπαράσταση έρχονται πιο κοντά μεταξύ θεάτρου και ζωής οι δύο νέοι ερωτεύονται.

Ο συγγραφέας

Ο Φίλιπ Ρίντλεϊ γεννήθηκε τον Δεκέμβρη του 1964 στο Ανατολικό Λονδίνο. Το έργο του αναμιγνύει με τρόπο μοναδικό την απειλή με τη μαγεία στην καθημερινότητα. Σπούδασε ζωγραφική στο Σεντ Μάρτινς και έχει εκθέσει έργα του σε όλη την Ευρώπη και την Ιαπωνία. Στην αρχή της σταδιοδρομίας του υπήρξε καλλιτέχνης της περφόρμανς. Ο Ρίντλεϊ έχει γράψει τρία μυθιστορήματα για ενήλικους, το «Κροκοντίλια», τα «Μάτια του κυρίου Φιούρι» και τα «Φλαμίνγκο σε τροχιά». Έχει γίνει όμως ευρύτερα γνωστός για τα θεατρικά του έργα («Ο δίκρανος Ντίσνεϊ», «Το γρηγορότερο ρολόι του σύμπαντος», η τετραλογία του Ανατολικού Λονδίνου), τα παιδικά του μυθιστορήματα, αλλά και τις πολυβραβευμένες του ταινίες, «Διάφανο δέρμα» και «Το σκοτεινό πάθος του Ντάρκλυ Νουν».

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΤΟ ΚΘΒΕ

Ημέρες και ώρες παραστάσεων: Παραστάσεις για σχολεία: Καθημερινά, στις 10.30 / Παραστάσεις για το κοινό: Κάθε Σάββατο, στις 17.00

ΒΡΕΦΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

«ΕΞΩ ΠΑΝΩ ΜΕΣΑ ΚΑΤΩ»

Για βρέφη από 8 μηνών έως νήπια 4 χρόνων

Σύλληψη ιδέας - σκηνοθεσία: Κατερίνα Καραδήμα

Έναρξη: 19/10/2019 / 2ος Χρόνος

Η εξαιρετικά επιτυχημένη παράσταση του Βρεφικού Θεάτρου του ΚΘΒΕ «Έξω Πάνω Μέσα Κάτω», για βρέφη από 8 μηνών έως νήπια 4 χρόνων, συνεχίζεται και φέτος το χειμώνα. Η δροσερή θεατρική βόλτα γεμάτη χαμόγελα, παιδικές φωνές, σαπουνόφουσκες και κομφετί, που κέρδισε από την πρώτη παρουσίαση (την περίοδο 2018-2019) το χαμόγελο των παιδιών, ξεκινά ένα νέο κύκλο παραστάσεων, σε σύλληψη ιδέας-σκηνοθεσία Κατερίνας Καραδήμα και μουσική Φοίβου Δεληβοριά.

Λίγα λόγια για το έργο

Ένα μωρό, αυτή τη φορά αγόρι, ανακαλύπτει ότι μια εικόνα αλλάζει ανάλογα με την πλευρά που τη βλέπεις. Τι συμβαίνει στο πάνω και τι στο κάτω; Και τι αλλάζει στο μέσα και τι στο έξω; Ένα κουτί που καλεί το μωρό να ανέβει πάνω, για να ανακαλύψει έπειτα το κάτω. Ένας μαγικός φίλος που καλεί το μωρό να καταστρώσουν ένα σχέδιο μέσα. Και μια μαμά κι ένας μπαμπάς που αφήνουν ελεύθερο το μωρό να παίξει έξω. Κι αν το έξω φοβίζει; Κι αν το πάνω είναι πολύ πάνω; Ναι, αλλά το έξω και το πάνω έχει περισσότερη πλάκα και μαθαίνεις... Τι μαθαίνεις; Να μη φοβάσαι και να τολμάς να αλλάζεις τα πράγματα μέχρι να φτάσει η ώρα για το μεγάλο έξω.. Όταν το σπίτι γίνεται μικρό και δε σε χωράει πια!

Σημείωμα σκηνοθέτη

Πολλές φορές παρατηρώντας ένα μωρό, σκέφτομαι ποιος είναι ο δικός του κόσμος και που ακριβώς τον τοποθετεί. Αντιλαμβάνομαι ότι από τη στιγμή που ανακαλύπτει ένα σημείο και αποφασίζει να το εξερευνήσει και να το κατοικήσει, αυτόματα γίνεται ο κόσμος του. Όταν θα το κατακτήσει αυτό το σημείο, αναζητά άλλες εξερευνήσεις, πιο ενδιαφέρουσες και κάπως έτσι μεγαλώνει ο κόσμος του. Η ιδέα λοιπόν για το «Έξω πάνω μέσα κάτω», ήρθε από ένα παιχνιδόκουτο όπου όλα, τα πάντα, βρίσκονται εκεί μέσα. Ένα παιχνιδόκουτο, όπου ανακαλύπτει έννοιες όπως το έξω, το πάνω, το μέσα, το κάτω. Ανακαλύπτει επίσης και ποιότητες, όπως τη ζεστασιά του μέσα, την περιπέτεια του έξω και την αλήθεια του πάνω και του κάτω, ότι κι αν σημαίνει αυτό για την ψυχοσύνθεσή του. Πόσες φορές βλέπουμε μωρά, νήπια να αναζητούν φωλιά, «σπιτάκι», όπως λένε, μέσα σε ένα κουτί όπου θέλουν να βάλουν μέσα, αυτά που νομίζουν ότι τους χρειάζονται και μόλις καταλάβουν ότι αυτός ο κύκλος έκλεισε, αναζητούν το έξω από το σπίτι για να προχωρήσουν σε κάτι καινούριο! Με συγκινεί αυτή η ευκολία που προχωράνε στο επόμενο βήμα, τόσο αβίαστα και φυσιολογικά και είναι για εμάς τους ενήλικες, θαρρώ, ένα μάθημα ζωής!!

Κατερίνα Καραδήμα

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ: Σύλληψη ιδέας-Σκηνοθεσία: Κατερίνα Καραδήμα, Σκηνικά-Κοστούμια: Λίλη Κυριλή, Μουσική: Φοίβος Δεληβοριάς, Φωτογράφιση παράστασης: Τάσος Θώμογλου, Οργάνωση Παραγωγής: Εύα Κουμανδράκη
Παίζει ο Γιάννης Μαστρογιάννης.

ΒΡΕΦΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ - «Έξω Πάνω Μέσα Κάτω»

Για βρέφη από 8 μηνών έως νήπια 4 χρόνων
ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
Κάθε Σάββατο στις 12.00
Διάρκεια: 35'

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

«ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ»

Νέο εκπαιδευτικό πρόγραμμα για μαθητές Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης στην περιοχή της Θεσσαλονίκης
Σκηνοθεσία: Αλέξανδρος Ράπτης

Το – ίσως και όχι τόσο μακρινό – έτος 1825, μία αγέλη σκύλων που κατοικεί στο Μεσολόγγι αρχίζει να καταλαβαίνει πως κάτι περίεργο συμβαίνει. Το φαγητό λιγοστεύει, οι άνθρωποι είναι δυστυχισμένοι, ο ουρανός είναι γκρίζος. Κανείς δεν μπορεί να μπει ή να βγει από την πόλη. Οι σκύλοι καλούνται να πάρουν τις δικές τους αποφάσεις, να χαράξουν τη δική τους πορεία προς την ελευθερία.

Μέσα από τις τεχνικές του Εκπαιδευτικού Δράματος προσεγγίζεται η Πολιορκία του Μεσολογγίου και η ηρωϊκή έξοδος των κατοίκων του, από μια διαφορετική από τη συνήθη οπτική, από την οπτική των ζώων – κατοίκων της πόλης. Τα παιδιά υπό την καθοδήγηση των ηθοποιών – εμπυχωτών αναλαμβάνουν ρόλους, καλούνται να πάρουν

αποφάσεις, συμμετέχουν ενεργά στην εξέλιξη της δράσης και προσεγγίζουν “δύσκολα” θέματα μέσα από την ασφάλεια και την απόσταση που παρέχει το φανταστικό δραματικό πλαίσιο.

Στόχος του συγκεκριμένου Εκπαιδευτικού Δράματος είναι η εμβάθυνση σε έννοιες που αφορούν την αλληλεγγύη, τη διαμόρφωση της ατομικότητας μέσα από τη συλλογικότητα, την ειρήνη και την ελευθερία.

Το Εκπαιδευτικό πρόγραμμα ταξίδεψε στις περιφερειακές ενότητες Σερρών, Θεσσαλονίκης, Δράμας, Ιωαννίνων, Έβρου, Βόλου, Πέλλας, Κιλκίς και Ημαθίας και με το πρόγραμμα που φέρει το γενικό τίτλο «Το Κ.Θ.Β.Ε. στην εκπαίδευση» και εντάσσεται στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού, Εκπαίδευση και Δια Βίο Μάθηση».

**Νέο εκπαιδευτικό πρόγραμμα
Για μαθητές Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης
Πληροφορίες θα ανακοινωθούν σύντομα.**

**«Η ΠΕΝΤΑΜΟΡΦΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΡΑΣ» (3ος Χρόνος)
Σε Παιδιατρικές Κλινικές, Φιλανθρωπικά Ιδρύματα, Νηπιαγωγεία και Παιδικούς
Σταθμούς
Σκηνοθετική επιμέλεια: Άννη Τσολακίδου**

Μια πρωτοβουλία στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής και κοινωνικής του πολιτικής του ΚΘΒΕ, που απευθύνεται σε παιδιά έως 12 ετών. Η δράση ξεκίνησε τον χειμώνα του 2018

και παρουσιάστηκε σε παιδιατρικές κλινικές βραχείας και μακράς νοσηλείας των νοσοκομείων της Θεσσαλονίκης, ενώ την περίοδο 2018-2019 παρουσιάστηκε σε κατασκηνώσεις, ιδρύματα, νηπιαγωγεία και παιδικούς σταθμούς.

Η σύντομη θεατροποιημένη εκδοχή του παραμυθιού «Η Πεντάμορφη και το Τέρας» με στοιχεία παντομίμας και κούκλες, έγινε το πιο ευχάριστο διάλειμμα σε παιδικές κατασκηνώσεις και σχολικές δραστηριότητες, επισφραγίζοντας με αυτόν τον τρόπο τον στόχο του Θεάτρου να εισχωρήσει σε κάθε δυνατή «γωνιά» της πόλης.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ: Σκηνοθετική επιμέλεια: Άννη Τσολακίδου, Κοστούμια: Χρήστος Μπρούφας

Συμμετέχουν οι ηθοποιοί: Ελένη Γιαννούση, Χρίστος Νταρακτσής, Λευτέρης Αγγελάκης

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Συνεχίζονται τα Θεατρικά Εργαστήρια:

Για προνήπια, νήπια, παιδιά δημοτικού και εφήβους

Για πέμπτη συνεχόμενη χρονιά, το ΚΘΒΕ διοργανώνει θεατρικά εργαστήρια για παιδιά και εφήβους. Τα εργαστήρια θα πραγματοποιούνται κάθε Σάββατο και Κυριακή στην Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών και στη Μονή Λαζαριστών.

Για ενήλικες

Τα θεατρικά εργαστήρια για ενήλικες, που πραγματοποιούνται για τρίτη χρονιά, αφορούν δύο ηλικιακές ομάδες, με δικαίωμα παρακολούθησης μια φορά την εβδομάδα, που θα καθορίσουν οι συμμετέχοντες. Η πρώτη ηλικιακή ομάδα περιλαμβάνει άτομα από 18 έως 35 ετών και η δεύτερη αφορά σε άτομα 36 ετών και άνω.

Για νέους και νέες με αναπηρίες

Το ΚΘΒΕ διοργανώνει για τρίτη χρονιά θεατρικό εργαστήριο για νέους και νέες με αναπηρίες από 12 έως 30 ετών, υπερασπιζόμενο ένα θέατρο που αγκαλιάζει όλους τους νέους χωρίς αποκλεισμούς ξεκινάει ένα νέο ταξίδι προς την έκφραση, τη δημιουργία και την εξερεύνηση του εαυτού και των άλλων με όχημα την τέχνη του θεάτρου.

Τη θεατρική περίοδο 2019-2020 διοργανώνονται:

Σεμινάριο για νηπιαγωγούς «Θεατρο/νηπιακή επιμόρφωση»

Επιμόρφωση εκπαιδευτών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης (νηπιαγωγών) καθώς και φοιτητών παιδαγωγικών σχολών προσχολικής αγωγής.

Οι συμμετέχοντες θα ανακαλύψουν τη δυναμική της έκφρασης και της επικοινωνίας δομώντας τις βασικές αρχές θεατρικού παιχνιδιού. Θα εξοικειωθούν με χρήσιμες τεχνικές της δραματικής τέχνης και θα μάθουν να χρησιμοποιούν το θέατρο ως

‘εργαλείο’ στη διδακτική διαδικασία.

Σεμινάριο για δασκάλους «Θεατρο/παιδαγωγική επιμόρφωση»

Επιμόρφωση εκπαιδευτών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης (δασκάλων) καθώς και φοιτητών παιδαγωγικών σχολών.

Οι συμμετέχοντες θα έρθουν σε επαφή με το θεατρικό παιχνίδι ως εμπνευστική διαδικασία (ρόλοι-δράσεις) και θα εξοικειωθούν με τα βήματα που πρέπει να ακολουθήσει για το “ανέβασμα” μιας παράστασης

Σεμινάριο φωτισμού

Ένα σεμινάριο για όσους θέλουν να ανακαλύψουν τον μαγικό κόσμο που δημιουργεί ο σχεδιασμός φωτισμού μιας θεατρικής παράστασης. Η θεωρία και η πράξη παντρεύονται για να φωτίσουν έναν δρόμο έκφρασης μέσα από την διαδικασία εξερεύνησης της.

Θεατρικό εργαστήριο ΑμΕΑ για γονείς

Το ΚΘΒΕ θέλοντας να σταθεί ακόμα πιο κοντά σε νέους και νέες με αναπηρίες και επιζητώντας τρόπους προσέγγισης των γονιών, που τα παιδιά τους ήδη θα συμμετέχουν δωρεάν στο αντίστοιχο πρόγραμμα, θα τους παρέχει την δυνατή δωρεάν παρακολούθηση προγράμματος ψυχοδράματος που θα συντονίζει ψυχολόγος. Υπεύθυνη εργαστηρίων: Κωνσταντίνα Ματζίρη

ΑΝΑΛΟΓΙΑ

Τα Αναλόγια είναι ένας εναλλακτικός τρόπος παρουσίασης μιας σειράς σημαντικών θεατρικών έργων ή ακόμα και λογοτεχνικών κειμένων. Πρόκειται για αναγνώσεις που γίνονται από τους ηθοποιούς του θεάτρου, τις οποίες αναλαμβάνει να επιμεληθεί ένας σκηνοθέτης/ηθοποιός. Τα κείμενα αυτά διαβάζονται με παράλληλη χρήση οπτικοακουστικού υλικού και «συστήνονται» με τον τρόπο αυτό στο κοινό της πόλης.

BIG DAYS- ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ

Κάθε χρόνο το ΚΘΒΕ αναλαμβάνει να οργανώσει ολόημερα αφιερώματα στους συγγραφείς των έργων του ρεπερτορίου του. Με τον τρόπο αυτό το κοινό ενημερώνεται καλύτερα για τους συγγραφείς, το ιστορικό πλαίσιο των έργων, τις επιμέρους θεματικές των κειμένων αλλά και τις εκάστοτε σκηνοθετικές επιλογές. Στο πλαίσιο των αφιερωμάτων το κοινό έχει την ευκαιρία να παρακολουθήσει παρουσιάσεις ομάδων της πόλης, εργαστήρια για ενήλικες και για παιδιά, προβολές σχετικές με το βασικό θέμα του αφιερώματος, καθώς και διαλέξεις / ομιλίες ανθρώπων, τόσο από τον καλλιτεχνικό όσο και από τον ακαδημαϊκό χώρο. Όλες οι παραπάνω δράσεις παρέχονται δωρεάν στο κοινό.

Φέτος, ο θεσμός των BIG DAYS συνεχίζεται με 4 αφιερώματα:

Νίκος Μπακόλας (20 χρόνια από το θάνατό του)
Μίνως Βολανάκης (20 χρόνια από το θάνατό του)
Αντόν Τσέχωφ
Ερρίκος Ίψεν

ΜΕΤΑΚΛΗΣΕΙΣ

Θέατρο Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών «Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ ΡΙΧΑΡΔΟΥ Γ΄» του Ουίλλιαμ Σαίξπηρ
Ορχήστρα των Μικρών Πραγμάτων
Σκηνοθεσία-Δραματουργία: Χρήστος Θεοδωρίδης
Πέμπτη 3 και Παρασκευή 4 Οκτωβρίου 2019

Τον Αύγουστο του 2012, κάτω από ένα πάρκινγκ στο Λέστερ, μετά από τις επίμονες έρευνες των αρχαιολόγων βρέθηκε, στρυμωγμένος σε λίγα εκατοστά, ο σκελετός του πιο παρεξηγημένου βασιλιά της Αγγλίας, του Ριχάρδου Γ΄. Ο τελευταίος βασιλιάς που πέθανε σε μάχη μπορούσε επιτέλους να ταφεί με τις πρέπουσες τιμές, 527 χρόνια μετά τον θάνατό του. Ο τρόπος που είχε «ταφεί» ανταποκρίνεται κατά πολύ στην ιδέα που είχε ο κόσμος γι' αυτόν όσο ζούσε. Ανήθικος, άπληστος, ανέντιμος, λάτρης της εξουσίας, ένα μίasma στον καιρό του. Η εσωτερική του ασχήμια ταίριαζε εξαιρετικά με την όψη του. Παραμορφωμένος, καμπούρης, αποκρουστικός, ασουλούπωτος. Όλα αυτά βασισμένα σε ιστορικά τεκμήρια.

Μετά τον Άμλετ του Γουίλλιαμ Σαίξπηρ, το 2014-15, και τη Σφαγή των Παρισίων του Κρίστοφερ Μάρλοου που κέρδισε το κοινό του Φεστιβάλ το 2016 και επαναλήφθηκε το 2017, η Ορχήστρα των Μικρών Πραγμάτων, από τις πιο αξιόλογες ομάδες της ελληνικής σκηνής, επιχειρεί να συμπληρώσει αυτήν την ελισαβετιανή τριλογία με όχημα τη νέα ελληνική μετάφραση του Ριχάρδου Γ΄ από την Ιζαμπέλα Κωνσταντινίδου. Η κυρίως έρευνα της Ορχήστρας των Μικρών Πραγμάτων επικεντρώνεται στη συνομιλία λόγου, κίνησης και μουσικής. Η σκηνοθεσία αναζητά την ποίηση του Σαίξπηρ σε διάλογο με το ωμό συμβάν, την ανεπάρκεια της γλώσσας σε αντίθεση με το αναπόδραστο της πράξης.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ: Μετάφραση-Δραματουργία: Ιζαμπέλα Κωνσταντινίδου, Σκηνοθεσία-Δραματουργία: Χρήστος Θεοδωρίδης, Χορογραφία: Ξένια Θεμελή, Σκηνικά-Κοστούμια: Τίνα Τζόκα, Μουσική: Βασίλης Ντοκάκης, Ανάλυση κειμένου-Ιστορική έρευνα: Παύλος Σούλης, Σχεδιασμός φωτισμού: Τάσος Παλαιορούτας, Βοηθός σκηνοθέτη: Χαρά Τζόκα, Βοηθός χορογράφου: Νικολέτα Κουτίτσα, Γραφίστας: Νώντας Παπουτσή, Φωτογράφος: Αναστασία Γιαννάκη, Οργάνωση-εκτέλεση παραγωγής: Άννα Τιαγκουνίδου

Παίζουν: Τζωρτζίνα Δαλιάνη (Σεσίλ Νέβιλ, Δούκισσα του Γιόρκ), Ξένια Θεμελή (Λαίδη Ανν Νέβιλ, Λόρδος Γκρέι), Γιώργος Κισσανδράκης (Ερρίκος Στάφορντ, Δούκας του Μπάκινχαμ, Παλάτι, Ίππαρχος Μπλαντ), Νίκος Λεκάκης (Βασιλιάς Εδουάρδος ο Τέταρτος, Σερ Ριχάρδος Ράτκλις, Ιωάννης Μόρτον, Επίσκοπος του Υίλι), Λεωνίδα

Αργυρόπουλος (Λόρδος Γουλιέλμος Χέιστινγκς, Δεύτερος Δολοφόνος, Λόρδος Στάνλεϊ, Κόμης του Ντέρμπι), Άλκης Μπακογιάννης (Σερ Ροβέρτος Μπράκενμπρι, Αντώνιος Γουντβιλ, Κόμης Ριβερς, Πρώτος Δολοφόνος, Δήμαρχος του Λονδίνου, Ερρίκος Τυδώρ, Κόμης του Ρίτςμοντ, Βασιλιάς Ερρίκος ο Έβδομος), Κατερίνα Πατσιάνη (Μαργαρίτα Αλζού), Τατιάνα-Άννα Πίττα (Βασίλισσα Ελισσάβετ Γκρέι-Γούντβιλ), Βασίλης Σαφός (Γεώργιος, Δούκας του Κλάρενς, Σερ Ουίλλιαμ Κέιτςμπι), Γιώργος Χριστοδούλου (Ριχάρδος Δούκας του Γκλόστερ, μετέπειτα Βασιλιάς Ριχάρδος ο Τρίτος), Λουκάς Κυριαζής (Εδουάρδος, Πρίγκιπας της Ουαλίας), Γιάννης Σίμος (Ριχάρδος, Δούκας του Γιορκ)

Μικρό Θέατρο Μονής Λαζαριστών«ΑΠΟ ΄ΚΕΙ ΠΟΥ ΦΥΤΡΩΣΕΣ»

ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Αγρινίου & Μικρό Θέατρο Αγρινίου

Σκηνοθεσία-Μουσική επιμέλεια: Κατερίνα Καραδήμα

Από Πέμπτη 3 έως Κυριακή 6 Οκτωβρίου 2019

Η παράσταση βασίζεται σε προσωπικές μαρτυρίες γυναικών που είναι οι ίδιες μάνες και μιλούν και για τη δική τους μάνα. Αλήθειες πικρές και γλυκές που παντρεύονται με την ποίηση, τη θρησκεία, τον ρεαλισμό, τον σουρεαλισμό, το σήμερα και το χτες και την καταπίεση μιας κοινωνίας που ξέρει να κουρδίζεται καλά σε ήχους σκληρούς. Η ευθύνη του να μεγαλώνεις έναν άνθρωπο φαίνεται να μην είναι και τόσο προσωπικό θέμα για όλους όταν κουβαλάς στην πλάτη σου άλλες γενιές, άλλες εποχές, άλλες μάνες, άλλες κοινωνικές δομές, άλλα πλαίσια, άλλες εμμονές. Η παράσταση αυτή έρχεται να απελευθερώσει από μέσα μας σκέψεις και συναισθήματα που κάναμε και νιώσαμε για τη δική μας μάνα αλλά και αναμνήσεις και μυρωδιές που είχαν μείνει κάπου πίσω σε κάτι καθαροδευτέρες, σε κάτι γιορτές, σε κάτι καυγάδες, σε κάτι βόλτες με το παλιό αυτοκίνητο, σε κάτι γλέντια, σε κάτι ύπνους κάτω απ' την ίδια κουβέρτα. Το πρώτο γάλα, οι πρώτες χαρές, οι πρώτες λύπες, οι αγωνίες, ο φόβος μη μοιάσω στη δική μου μάνα, η απουσία της. Πώς μέσα από τόση αγάπη, ξεφυτρώνει η σκληράδα, η καταπίεση, η απόγνωση, η θλίψη... Πώς το άνθος γίνεται αγκάθι και τί μένει στο τέλος.

Διάρκεια: 90' (Χωρίς διάλειμμα)

Η παράσταση είναι κατάλληλη για παιδιά από 13 ετών και άνω.

Σημείωμα σκηνοθέτη

Άκουσα κάποιον να λέει ότι στις ντοματιές που έχει στον κήπο του, για να μην τις πάρει ο άνεμος και σπάσουνε, βάζει, λέει, ένα πάσσαλο και τις δένει κιόλας. Αλλά δεν τις δένει με σύρμα. Τις δένει με ένα ύφασμα από μια παλιά φανέλα... απαλά... για να μην κάνει πληγή.

Κάπως αυτό μου φώτισε έναν άλλο δρόμο για την παράσταση!

Μετά σκέφτηκα ότι η φύτρα είναι «ίδια λέξη»- που λέει και η κόρη μου- με τη μήτρα. Η ιστορία αυτή δεν τελειώνει ποτέ... Δεν ξέρω... Θα δούμε...

Κατερίνα Καραδήμα

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ: Σκηνοθεσία-Μουσική επιμέλεια: Κατερίνα Καραδήμα, Σκηνικά Γιώργος Κρέτσης, Κοστούμια: Λίλη Κυριλή, Φωτισμοί: Δημήτρης Παπαδάκης, Βίντεο-Αφίσα-Τρέιλερ: Αντώνης Μίκροβας, Βοηθός σκηνοθέτη: Σπυριδούλα Κουμπούρη, Φωτογραφίες: Σπύρος Γιολδάσης
Παίζουν: Αιμίλιος Αλεξανδρής, Χριστίνα Δαλαμάγκα, Χρήστος Διονυσόπουλος, Ειρήνη Κοψαλή, Βαλεντίνα Φυλακτού

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

Οι προσπάθειες για συστηματική παρουσία του ΚΘΒΕ στο εξωτερικό, η εξασφάλιση διεθνών συνεργασιών, η παρουσίαση στη Θεσσαλονίκη σημαντικών παραστάσεων και η πραγματοποίηση εργαστηρίων και masterclasses από καταξιωμένους καλλιτέχνες συνεχίζεται.

Στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων της Ένωσης των Θεάτρων της Ευρώπης, το ΚΘΒΕ επιλέχθηκε να συμμετάσχει στο Διεθνές Φεστιβάλ «Interferences», που διοργανώνεται από το Ουγγρικό Θέατρο της Κλουζ (Hungarian Theatre of Cluj) στα σύνορα Ρουμανίας-Ουγγαρίας. Η παραγωγή «Ελέφας» του Κώστα Βοστατζόγλου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Λεοντάρη θα εκπροσωπήσει την Ελλάδα στο Φεστιβάλ, μεταξύ 20 και 30 Νοεμβρίου.

Παράλληλα ουσιαστικές προσπάθειες γίνονται για τη διασφάλιση της συνέχειας του Διεθνούς Φεστιβάλ Δάσους, για το οποίο η χρηματοδότηση μέσω ΕΣΠΑ σταμάτησε το 2018. Πηγές χρηματοδότησης αναζητούνται από ευρωπαϊκούς πόρους αλλά και από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, συνδέοντας το Φεστιβάλ και με τις υποδομές του Θεάτρου Δάσους και του Θεάτρου Γης.

Τέλος, η ανάπτυξη των σχέσεων με τον νευραλγικό χώρο των Βαλκανίων και, ευρύτερα, της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, ενισχύονται μέσω της συνέχισης για τρίτη χρονιά της σημαντικής Συνάντησης Νέων Καλλιτεχνών ΝΑ Ευρώπης «Αρχαίο Δράμα και Πολιτική»(9-19 Σεπτεμβρίου 2019). Στόχος είναι η διοργάνωση αυτή να αναδειχθεί σε πόλο συνάντησης και ανταλλαγής μεταξύ των καλλιτεχνών του θεάτρου της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, με τη μορφή “residency”, δηλαδή ενός προστατευμένου περιβάλλοντος στο οποίο οι καλλιτέχνες θα μπορούν να δέχονται ερεθίσματα και να δημιουργούν ελεύθερα σε συνεργασία με τους ομότεχνούς τους.